

CONCEPTE : Lesions per imprudència, accident de circulació

Rotlle núm. 43/05

Causa núm. 021-2/03

Sentència núm. 05-06

Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.

Josep M PIJUAN CANADELL

Marie CONTE

Yves PICOD

Andorra la Vella, a setze de febrer de dos mil sis.

En el recurs d'apel·lació interposat pel Lletrat Sr. Ivan A.S. en defensa i representació del Sr. Lois Arnaud B., i de la companyia d'assegurances Andorrana, contra l'aute de data 20 de juliol de 2005 dictat pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència. Sent part el Magfc. Ministeri Fiscal i la Sra. Felisa G.U. defensada pel Lletrat Sr. Francesc B.G.. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà Aute de data 20 de juliol de 2005, en execució de la sentència dictada pel mateix Tribunal en data 2 d'abril de 2003 i confirmada per aquesta Sala en data 30 de desembre de 2004 pel qual acordava condemnar solidàriament el Sr. Lois A.B. i la companyia d'assegurances Andorrana a pagar a la Sra. Felisa G.U. la quantitat de 4.397,23 euros, basant-se en els 270 dies de baixa laboral que la lesionada havia patit i que es troben degudament acreditats, i a raó de la quantitat equivalent al salari mínim al moment dels fets, havent-s'hi aplicat el percentatge de responsabilitat fixat per sentència, sigui del 70%.

II.-RESULTANT: que la Defensa del Sr. Lois A.B. i de la Companyia N. d'Assegurances, SA formula recurs contra l'aute de data 20 de juliol del 2005 dictat pel Tribunal de Corts perquè considera que, havent-hi suficients proves de que hi hagué activitat econòmica al negoci "M.O." durant els mesos d'abril, maig i juny del 2001, i essent la propietària del negoci Sra. G.U. la única treballadora, no s'escauria indemnitzar dita senyora pel concepte d'ITT durant aquests tres mesos, per la qual cosa considerar que el Tribunal de Corts no havia de tenir en compte pel càlcul de la ITT aquests tres mesos d'abril, maig i juny i, per tant, no establir la baixa laboral en 270 dies sinó en 180 dies, és a dir, 6 mesos en lloc de 9 mesos, doncs en el període d'ITT no s'hi haurien d'incloure els mesos d'abril, maig i juny de 2001 en que la Sra. G.U. efectivament va treballar. I, tenint en compte que el salari mínim del darrer semestre del 2000 era de 689,64€ mensuals, i al primer semestre del 2001 era de 702,14, la Defensa dels apel·lants entén que a la Sra. G.U. li pertocaria pels sis mesos d'ITT la quantitat de 4.175,34€ que, després d'aplicar el percentatge de responsabilitat fixat per Sentència (70%), queda en la suma de 2.922,74€.

III.-RESULTANT: que en el present recurs han comparegut el Ministeri Fiscal que informà en el sentit de deixar la qüestió objecte del recurs al millor criteri d'aquest Tribunal Superior ja que afectava exclusivament a la responsabilitat civil i que la perjudicada estava degudament representada per lletrat que exercia l'acció civil. Per la seva banda, la Defensa de la perjudicada Sra. Felisa G.U. formulà oposició al recurs per entendre que el recurs té per objecte reduir a 6 mesos el període de la ITT que tant la sentència del Tribunal de Corts com la sentència de la Sala Penal d'aquest Tribunal Superior ja

tenien fixat en 9 mesos, és dir, 270 dies, essent les dites sentències fermes i, per tant, la qüestió del període de la ITT ja ha estat jutjada definitivament no podent, doncs, ser novament discutida.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la Defensa dels apel·lants Sr. Lois A.B. i de la Companyia N. d'Assegurances, SA. fan objecte del present recurs una qüestió que, havent ja ha estat resolta per sentència ferma, resulta inatacable en virtut del principi de la cosa jutjada establert en l'article 88 en disposar que "les sentències, un cop fermes, tenen el valor de cosa jutjada i no poden ésser modificades o anul·lades llevat els casos previstos per la llei o quan excepcionalment el Tribunal Constitucional, mitjançant el procés d'empara corresponent, estimi que han estat dictades amb violació d'algun dret fonamental".

Efectivament, el Tribunal de Corts va dictar sentència de data 19 de maig del 2004 per la que va condemnar Lois A.B. com a responsable penalment en concepte autor del delictes major de lesions per imprudència, amb la concurrència de la circumstància atenuant de minoria de 21 anys, a la pena d'UN MES DE PRESÓ CONDICIONAL i al pagament de les despeses processals causades. I, en concepte de responsabilitat civil, el va declarar responsable a concurrència del 70% i la Sra. Felisa G.U. a concurrència del 30% de les conseqüències indemnitzables de l'accident, i condemnar, solidàriament amb la Companyia N. d'Assegurances, a abonar a la Sra. Felisa G.U. la suma de 8.260 Euros, suma aquesta que es corresponia al 70 per cent de la total indemnització fixada pel Tribunal de Corts pels conceptes de la IPP, el Pretium doloris i el Perjudici estètic, mentre que pel que feia a la indemnització deguda per la ITT, dita sentència deixava la seva determinació pel període d'execució de sentència, en funció del justificant que hauria d'aportar la Sra. Felisa G.U. en el termini màxim de 6 mesos a partir de la data de la fermesa de la sentència.

El que la sentència del Tribunal de Corts deixava per al període d'execució de sentència era, exclusivament, la exacta determinació del quantum de la indemnització, però en la sentència ja es fixava de manera taxativa el període de la ITT en 270 dies, i així constava clarament tant en la fonamentació jurídica de la sentència com en la part dispositiva. En el penúltim Considerant de la sentència es diu, textualment, que "De conformitat amb la demanda de la víctima, la determinació de la indemnització deguda en

concepte d'ITT de 270 dies, haurà de fixar-se en període d'execució de sentència, havent d'aportar Felisa G.U. tots els justificants útils en el període màxim de 6 mesos a partir de la data de fermesa de la sentència", i en el Fallo "Diem que la determinació de la indemnització deguda per la ITT de 270 dies serà fixada en període d'execució de sentència, havent d'aportar Felisa G.U. tots els justificants útils en el període màxim de 6 mesos a partir de la data de fermesa de la sentència".

Contra la sentència del Tribunal de Corts la Defensa del Sr. Lois A.B. i de la Companyia N. d'Assegurances, SA. va interposar recurs d'apel·lació però objecte del recurs era, exclusivament, la modificació de la sentència dictada pel Tribunal de Corts en el sentit de declarar l'absolució del Sr. Lois A.B. o, subsidiàriament, s'apreciés una concurrència de culpes d'un màxim de 10 per cent per dit acusat i d'un 90 per cent per la perjudicada Sra. Felisa G.U.. En cap cas fou objecte del recurs d'apel·lació la fixació del període de la ITT en 270 dies. Aquest Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar en tots els seus extrems la sentència dictada pel Tribunal de Corts.

I fou en virtut de la fermesa de la seva sentència de data 19 de maig del 2004, i havent formulat reclamació la Defensa de la perjudicada Sra. Felisa G.U. amb aportació dels justificants escaients, que el Tribunal de Corts va dictar l'aute de data 20 de juliol del 2005 que és objecte del present recurs d'apel·lació. En dit aute el Tribunal de Corts fixa la indemnització partint de la base del 270 dies de baixa laboral, com no podia ser altrament ja que el període de la ITT ja havia estat decidit per sentència ferma i les sentències fermes tenen el valor de la cosa jutjada, amb els atributs de la invariabilitat, irrevocabilitat i irrepetibilitat inherents a la cosa jutjada material, segons el ja esmentat article 88 de la Constitució. Per això procedeix desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament l'aute de data 20 de juliol de 2005 dictat pel Tribunal de Corts.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Lois A.B. i de la Companyia N. d'Assegurances, SA.

2.- Confirmar íntegrament l'autè dictat pel Tribunal de Corts en data 20 de juliol del 2005, en la causa TC-021-2/03.

3.- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Il·ltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.